

"който вѣрува въ мене, и да умре, ще
 26 оживѣе. И всякой който е живъ и вѣру-
 27 ва въ мене, до вѣка нѣма да умре. Вѣ-
 руваш ли това? Казува му: Ей, Господи,
 "азъ повѣрувахъ че ты си Христосъ, Сынъ
 Божій, който има да дойде на свѣтъ-тъ.
 28 И като рече това, отиде и повыка скритомъ
 сестра си Маріѣ, и рече: Учитель-тъ
 29 дойде, и тя зове. Тя щомъ чу, станж скоро
 30 и отиде при него. (Исусъ не бѣ до-
 шель още въ село-то, но бѣше на мѣсто-
 31 то дѣто го посрѣднѣ Марѣа.) А ^оИудей-
 тѣ, които бѣхъ съ неѣжъ въ кѣщи и іѣ
 утѣшавахъ, като видѣхъ че Марія станж
 скоро и изтѣзе, отидохъ подирѣ ѣ, защото
 32 думахъ: ^оОтива на гробъ-тъ да плаче тамо.
 И като дойде Марія тамъ дѣто бѣше Исусъ,
 та го видѣ, паднѣ на нозѣ-тъ му, и ка-
 зуваше му: "Господи, ако бѣше былъ ты
 33 тука, нѣмаше да умре братъ ми. Исусъ
 като іѣ видѣ че плаче, и тѣзи що бѣхъ
 съ неѣжъ Иудей че плачѣтъ, растѣжи ся
 34 духомъ, и ся смути; И рече: Дѣ го ту-
 рихте? Казуваъ му: Господи, ела и виждѣ.
 35 "Прослызи ся Исусъ. (36) И думахъ Иудей-
 37 тѣ: Виждѣ колко го обичаше. А нѣкои отъ
 тѣхъ рекохъ: Не можаше ли тойзи, ^окойто
 отвори на слѣпий-тъ очи-тъ, да направи
 38 щото и тойзи да не умре? Исусъ прочее
 пакъ като тѣжѣше въ себе си идува на
 гробъ-тъ. То бѣше пещера, и на неѣжъ тѣ-
 39 жкеше камыкъ. Казува Исусъ: Дигнѣте
 камыкъ-тъ. Казува му Марѣа, сестра-та на
 умрѣлый-тъ: Господи, смърди вече, за-
 40 что е четвъродневенъ. Казува ѣ Исусъ:
 Не ти ли казахъ, че ако повѣрувашъ ^ище
 41 видишь славъ-тъ Божіѣжъ? Тогазы диг-
 нѣхъ камыкъ-тъ дѣто лѣжеше умрѣлый-
 42 тѣ. А Исусъ дигнѣ очи на горѣ и рече:
 43 Отче, благодарѣж ти, че мя послуша. И
 азъ знаехъ че выѣжгы мя слушашъ; но
^иза прѣдетоящій-тъ народъ рѣкохъ ^итова,
 44 за да повѣруватъ че ты си мя проводишь.
 45 И това като рече, възгласи съ голѣмъ
 46 гласъ: Лазаре, изтѣзъ вѣнъ. И изтѣзе у-
 мрѣлый-тъ, рѣчѣ-тъ му и нозѣ-тъ му по-
 виты въ саванъ; и ^илице-то му бѣше за-
 брадено съ кѣрпѣжъ. Казува имъ Исусъ:
 Расповійте го, и оставѣте го да си иде.
 45 Тогазы мнозина отъ Иудей-тъ, които
 бѣхъ дошли при Маріѣ, ^ии видѣхъ това
 46 по стори Исусъ, повѣрувахъ въ него. А
 нѣкои отъ тѣхъ отидохъ при Фарисей-тъ,
 и казахъ имъ ^ивсичко що направи Исусъ.
 47 Тогава първосвященници-тъ и Фарисей-
 тѣ ^исъбражъ съборъ, и говорѣхъ: "Що
 да сторимъ? Защото тойзи человекъ мно-

48 го чудеса прави. Ако го оставимъ така,
 всички ще повѣруватъ въ него; и ще
 дойдѣтъ Римляни-тъ и ще истрѣбѣятъ и
 49 мѣсто-то и народъ-тъ ни. А нѣкой си отъ
 тѣхъ, на име ^иКаифа, който бѣше пер-
 восвященникъ прѣзъ тѣзи години, рече
 50 имъ: Вы нищо не знаете; ^иНито размыш-
 ливате, че е по добрѣ намъ да умре единъ
 51 человекъ за народъ-тъ, а не да загине
 цѣлъ народъ. И това отъ себе си го не
 рече, но понеже бѣше първосвященникъ
 прѣзъ онѣжъ години, пророкува че ще
 52 умре Исусъ заради народъ-тъ; ^иИ не
 токо за народъ-тъ, но ^ии за да събере
 53 на купѣ разсѣяны-тъ чада Божіи. И тѣй
 отъ ози день говорихъ ся да го убійтъ.
 54 ^иЗа това Исусъ не ходѣше вече явно
 между Иудей-тъ, но отиде отъ тамо на
 мѣсто-то близу до пустынѣ-тъ, въ градъ
 нарицаемый ^иЕяраимъ, и тамъ живѣше
 съ ученицы-тъ си.
 55 И ^инаближаваше Пасха-та на Иудей-тъ,
 и мнозина отъ това мѣсто възлѣзохъ прѣ-
 ди Пасхъ-тъ въ Иерусалимъ, да очистѣтъ
 56 себе си. Тогазы ^итѣрѣсѣхъ Исуса, и раз-
 говорихъ ся помежду си като стоехъ въ
 57 храмъ-тъ: Какъ ви ся струва? Нѣма ли
 да дойде на празникъ-тъ? А бѣхъ дали
 заповѣдъ и първосвященници-тъ и Фарисей-
 тѣ, ако разбере нѣкой дѣ е, да извѣ-
 сти, за да го уловятъ.

ГЛАВА 12.

1 А шесть дни прѣди Пасхъ-тъ, дойде Ис-
 сусъ въ Виваніѣжъ, ^идѣто бѣше бывший-тъ
 умрѣлъ Лазарь, когото възкреси отъ мър-
 2 твы-тъ. И ^инаправихъ му тамъ вечерѣжъ,
 и Марѣа слугуваше; а Лазарь бѣше единъ
 3 отъ тѣзи, които сѣдѣхъ съ него наедно
 на трпѣзѣ-тъ. Тогази ^иМарія зѣ една
 литрѣ чисто драгоцѣнно миро нарѣ, и
 4 помаза нозѣ-тъ Исусовы, и отры нозѣ-тъ
 му съ космы-тъ си; и кѣща-та ся испъл-
 4 ни отъ благоуханіе-то на миро-то. Тогазы
 единъ отъ ученицы-тъ му, Иуда Симоновъ
 Искариотекый, който щѣше да го прѣдаде,
 5 казува: Защо да ся не продаде това миро
 за триста динари, и да ся дадѣтъ на си-
 6 ромасы-тъ? А това го рече, не защото
 го бѣше грыжа за сиромасы-тъ, но зашто
 7 бѣ крадецъ, и ^итой ^иимаше касъ-тъ, и
 носѣше каквото туряхъ съ неѣжъ. Тогази
 Исусъ рече: Недѣйте іѣжъ; за день-тъ на
 8 погребеніе-то ми го е задрѣжала. Зашто
^исиромасы-тъ всякога имате съеъ себе си,
 а мене всякога нѣмате.

м Гл. 3; 36. 1 Иоан. 5; 10 и др.
 н Мат. 16; 16. Гл. 4; 42. 6; 14, 69.
 о Ст. 19.
 п Ст. 21.
 р Лук. 19; 41.
 с Гл. 9; 6.

м Ст. 4; 23.
 р Гл. 12; 30.
 ѓ Гл. 20; 7.
 з Гл. 2; 23. 10; 42. 12; 11, 18.
 и Псал. 2; 2. Мат. 26; 3. Мар. 14; 1. Лук. 22; 2.
 ч Гл. 12; 19. Дѣян. 4; 16.

и Лук. 3; 2. Гл. 18; 14. Дѣян. 4; 6.
 и Гл. 18; 14.
 и Ис. 49; 6. 1 Иоан. 2; 2.
 ѓ Гл. 10; 16. Евес. 2; 14, 15, 16, 17.
 ѓ Гл. 4; 1. 3. 7; 1.
 п Виждѣ 2 Лѣт. 13; 19.

н Гл. 2; 13. 5; 1. 6; 4.
 и Гл. 7; 11.
 —
 а Гл. 11; 1. 43.
 б Мат. 26; 6. Мар. 14; 3.
 в Лук. 10; 38, 39. Гл. 11; 2.
 г Гл. 13; 29.
 д Мат. 26; 11. Мар. 14; 7.